За єдину Помісну Українську Православну Церкву!

Волинські єпархіальні відомості

Часопис Волинської єпархії Київського Патріархату

№ 11 (132) листопад 2015 р.

23 жовтня 2015 р., торжество Собор волинських святих. Посвята першокурсників Волинської православної богословської академії у студенти. *Світлина священика Романа Кобрія*. Докладніше про відзначення празника й актового дня ВПБА – на с. 8.

З церковного календаря

19 листопада – пам'ять преподобного Луки, економа печерського

Цей святець трудився в Києво-Печерському монастирі у XIII ст., виконував послух економа. Більше про нього нічого не відомо. Збереглося зображення ченця в монументальних розписах лаврських храмів. Де він народився і якого був роду – не знаємо.

У 7-й пісні канону преподобним Ближніх печер оспівується Лука-«іконом» як добрий виконувач заповідей Божих.

Економи Києво-Печерської лаври, шануючи його як покровителя, мають у своїх приміщеннях ікону преподобного Луки «ікономії».

Нетлінні мощі його спочивають в Ближніх (Антонієвих) печерах.

Віталій КЛІМЧУК

Двадцять п'ята неділя після П'ятдесятниці

Самарянин їхав шляхом, що вів з Єрихона до Єрусалима. При дорозі лежав невідомий чоловік, пограбований розбійниками і побитий мало не до смерті. Самарянин, скорившись порухові серця, ні хвилини не вагався, як йому чинити. Підійшовши до нещасного, він перев'язав його рани, потім обережно посадив на свого осла і привіз до найближчого заїжджого двору. Самарянин попросив доглянути бідолаху, а наступного дня, збираючись у подальшу дорогу, дав господареві гроші, щоб той потурбувався про хворого незнайомця. «Якщо ж цих грошей виявиться замало і ти витратиш більше, – додав самарянин, – то я на зворотному шляху доплачу тобі».

Притчею про милосердного самарянина Ісус насамперед показує, що для Бога всі люди однаково дорогі, та закликає всіх, які хочуть жити Божим життям (життям вічним), любити ближнього без жодних обмежень та кордонів.

Притча про милосердного самарянина була сказана Господом на пояснення одному законникові, який не розумів, що йому слід робити, щоб успадкувати вічне життя. На закінчення притчі Син Божий дав йому настанову: «Йди і ти роби так само». Ця настанова звернена до всього християнського світу і до кожного християнина зокрема.

Питання про сенс життя, про спасіння, про вічне життя і зараз непокоїть багатьох. Гранично ясну відповідь на це питання, яке хвилює людину, дав Ісус Христос. Він однаково ставився

Закінчення на с. 2

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця. Вартість одного примірника з доставкою – **1 грн 55 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – **91241**. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо,- відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: **pravoslaviavolyni.org.ua**

ХРОНІКА

Митрополит Михаїл благословив учасників Всеукраїнського конкурсу медсестер

Урочисте відкриття IX Всеукраїнського конкурсу професійної майстерності медичних сестер «Ескулап-професіонал – 2015» відбулося ***24 вересня*** в Палаці культури обласного центру за участю митрополита Луцького і Волинського Михаїла, капелана обласної клінічної лікарні протоієрея Назара Бабія та духовенства кафедрального собору Святої Трійці. Волинь вітала представників із різних куточків України, зокрема, з Волновахи, які лікували наших поранених бійців.

У промові владика сказав медсестрам: «Ми нерідко звертаємося до вас, аби поставили капельницю, нагадали про пігулки. Звичайно, лікар встановлює діагноз, але саме ви спасаєте хворих, від вас залежить наше майбутнє. Сьогодні ми висловлюємо вам вдячність, бо медсестра – то не робота і не професія, це покликання. Бо ви поспішаєте на перший крик допомоги. Нехай Господь дарує вам терпіння до капризних хворих і велику любов до своєї роботи. Сьогоднішня зустріч – це добрий приклад відчуття зближеності нашої великої української родини. Хай ваш професіоналізм, якому немає меж, постійно розвивається, а ваші руки завжди будуть руками професіонала, який знає свою справу. Бажаю вам, аби вдячні пацієнти завжди віталися з вами на дорозі та звільняли місце в автобусі».

На заході були присутні заступник голови Волинської облдержадміністрації Світлана Мишковець, директор Центрального методичного кабінету з підготовки молодших спеціалістів МОЗ України Тетяна Чернишенко, голова Асоціації медичних сестер України Галина Івашко, начальник управління охорони здоров'я Волинської ОДА Ігор Ващенюк.

Ковельський районний деканат провів в АТО капелана-добровольця

25 вересня духовенство відправило молебень за мир в Україні, за наших воїнів, за священика Олександра Добровольського, настоятеля парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Кричевичі, який направлявся на Донбас військовим капеланом. Богослужіння очолив декан протоієрей Іван Бонис у с. Дубова, в храмі Великомученика Юрія Переможця, повідомляє сайт *Cerkva-kovel.com.ua*.

Це перший доброволець із числа священиків благочиння. Помолитися і побажати йому щасливої служби прийшли діти дубівської недільної школи (керівник Наталія Тхоржевська). Декан від імені душпастирів подарував капеланові образ Божої Матері, віддав йому пожертви від усіх парафій району, щоб матеріально підтримати військового священика.

Благочинний також звернувся з напутнім словом: «Військовим потрібна не тільки матеріальна допомога, але й духовно-психологічна, тому вони потребують армійських священиків – капеланів. Їхнє завдання – найперше молитися за воїнів, допомагати своєю вірою слабким духом, воцерковити тих, які мало знають про Бога чи взагалі далекі від віри в Нього, а також підтримати тих, які отримали психологічну травму на війні… Нехай береже вас Господь, нехай із вами буде Божа Мати, а мученик Олександр, ваш покровитель, нехай скріплює вашу віру і буде прикладом християнського служіння».

Священик Олександр Добровольський подякував за молитву й підтримку.

Чому і як належить вивчати християнську етику в школі?

Чим відрізняється вивчення основ християнської етики в загальноосвітніх навчальних закладах від Закону Божого в недільних школах? Цю тему для глядачів розкрили директор Центру християнського виховання дітей та молоді в Луцьку священик Андрій Ротченков, методист управління освіти міськради Ірина Савчук, викладач християнської етики навчально-реабілітаційного центру с. Крупа Луцького району Віталій Ткачук ***25 вересня*** під час чергової єпархіальної телепередачі «Що каже священик».

За словами о. Андрія, чимало парафій мають недільні школи, де ширше вивчається Закон Божий, пояснення до Євангелія, правила поведінки у храмі тощо. А в загальноосвітніх школах учителі не торкаються питань конфесійних. Шкільну програму погоджено у Всеукраїнській раді Церков.

З точки зору Церкви – то найважливіший предмет у школі, який виховує духовно, охоплює 10 заповідей Божих зі Старого Завіту та основні засади Нового Завіту. Віталій Ткачук навів приклад із власного досвіду: після буремних подій в Україні учні почали більше цікавитися цим предметом та глибше розуміти моральні чесноти.

Гості студії зійшлися на думці, що у школах мають навчати дітей світські педагоги з належною підготовкою, оскільки вони оминають тему приналежності до конкретної Церкви. Звичайно, й священнослужитель може бути за освітою педагогом і коли пройде відповідні курси – викладати міжконфесійно.

За статистикою, на Волині минулого навчального року основи християнської етики відвідували 60 % учнів.

Душпастир пояснив: першопочатково «освіта» – це те, що просвічує знаннями розум, серце і душу. Згадаймо часи князя Володимира: освіта розпочиналася з церковнопарафіяльних шкіл, де діти вивчали Закон Божий. Ще тоді Православна Церква закладала підвалини християнських істин у душах людей. По своїй суті освіта повинна виховувати, дати моральну основу в житті, і тільки після того дитина має здобувати всі інші знання.

Основа виховання – то сім'я. Ніяка школа не дасть відповідного спрямування, якщо сім'я стоятиме осторонь. Але найперше, звичайно, батьки мають виховати себе та показувати приклад власним дітям.

Отець Андрій запитав пані Ірину Савчук, коли й до кого краще звертатися батькам, які бажають, щоб їхній дитині викладали основи християнської етики. За словами освітянки, це питання слід порушувати на зборах батьків учнів першого класу в червні й писати директору відповідні заяви. Батьки учнів наступних класів пишуть такі ж заяви на початку навчального року. Але й у другому півріччі ще є можливість запровадити християнську етику, якщо батьки дають згоду.

«Що каже священик» – спільний проект єпархіальної телестудії «Собор» (головний редактор Андрій Гнатюк) і Волинської обласної державної телерадіокомпанії. Ведуча Світлана Павлова.

У Рожищі вперше відбувся міжконфесійний молебень за мир в Україні

27 вересня у центрі міста, на пл. Незалежності, його очолив декан протоієрей Василь Шняк, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці. У богослужінні взяли участь також представники УПЦ (МП), Римсько-Католицької Церкви та адвентистів сьомого дня.

У слові о. Василь подякував голові райдержадміністрації Інні Гайворонській за ініціативу проведення в останню неділю кожного місяця міжконфесійної молитви за мир.

Душпастир висловив надію, що наступного разу кількість вірних на молитві буде більша, бо наші солдати там, на Сході, потребують як матеріальної підтримки, так і духовної. І швидше настане мир у країні, якщо всі люди нашого міста і району, за словами благочинного, об'єднаються, незалежно від релігійної, національної чи іншої приналежності, та піднесуть свої молитви до Творця.

Ієромонах Макарій отримав премію «Людина року – 2015. Волинь»

У номінації «Герой року» відзначено капелана батальйону ім. Сергія Кульчицького Нацгвардії ієромонаха Макарія (Дядюся), насельника монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин на Ківереччині, за півторарічне перебування на передовій у зоні АТО. Усі нагороди переможцям вручав, зокрема, митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

Захід відбувся ***28 вересня*** у обласному муздрамтеатрі ім. Т. Шевченка. «Бережи життя. Цінуй мир» – такий девіз цьогорічної події, на якій ушановано не тільки професіоналів, але й тих, хто по-справжньому цінує життя та мир, а саме героїв, неймовірні історії яких вразили гостей заходу.

Звертаючись до присутніх, владика

Продовження на с. 3

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

Закінчення. Початок на с. 1

до всіх, хто дорожить своїм спасінням, для кого питання про вічне життя не є лише звичайною цікавістю.

Милосердний самарянин являє нам зразок, який ми, за велінням Божим, повинні наслідувати. Йдучи за природним покликом серця, він виконав найвеличнішу заповідь, основний закон усього християнства, який виражається одним словом: любов. Самарянин зовсім не знав того нещасного чоловіка, якого знайшов на дорозі, і, зрозуміло, ніщо не заважало йому залишити того без будь-якої уваги і байдуже проминути людину, як це зробили перед ним юдейський священик і левіт, як робить багато хто в сучасному світі. У такому разі він зберіг би час і гроші та уникнув би багатьох клопотів і турбот. Але він не вчинив так, а поспішив допомогти страднику. Саме в цьому й полягає істинний дух християнської любові.

Любов відома була і до Христа. Вона була потрібна і в Старому Завіті. Як закон серця любов завжди вважалася найвищою окрасою людини. Але така безмежна, самовіддана, всеосяжна любов, яку заповідав Христос Спаситель, – любов, яка всіх прощає і всім співчуває, яка благо ближнього цінує вище за власне і готова віддати за нього життя, – така любов є нове слово, нове одкровення, принесене Сином Божим.

«Заповідь нову даю вам, – говорить Господь: – щоб ви любили один одного» (Ін. 13:34). До Христа на землі панував закон: око за око і зуб за зуб (Вих. 21:24). А Господь прийшов і приніс новий принцип життя: любов. Там, де немає любові, немає і християнства. Самим Спасителем вказано відмітну ознаку Його послідовників: «З того знатимуть усі, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою», – сказав Він у прощальній бесіді (Ів.13:35).

Віталій КЛІМЧУК

ВАРТО ЗНАТИ

ПІСТ: «НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ»

Довелося якось у храмі стати свідком нерядової події: літня жінка, посповідавшись та очікуючи на Причастя, почала раптом втрачати свідомість, хапаючись за серце. Прихожани відразу кинулися шукати ліки та воду. Проте сповідниця останніми силами волі відмовилась від порятунку, аби не порушити посту перед Причастям. З Божої волі їй полегшало й вона успішно спожила Тіло і Кров Спасителя.

Яскравий приклад вірності посту залишився перед очима донині. А скільки людей скромно, непомітно та віддано дотримуються постів протягом року? Їх, безумовно, багато, і вони, як правило, не заявляють про це привселюдно.

Піст – це не спосіб виглядати більш духовним, ніж інші. Піст необхідно звершувати у дусі смирення і радості. В Євангелії говориться: «А як постите, то не будьте сумні, як оті лицеміри: вони-бо зміняють обличчя свої, щоб бачили люди, що постять вони. Направду кажу вам: вони мають уже нагороду свою! А ти, коли постиш, намасти свою голову, і лице своє вмий, щоб ти посту свого не виявив людям, а Отцеві своєму, що в таїні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно» (Мф. 6:16–18).

Той, хто ігнорує дотримання постів, знаходить для себе виправдання. Мовляв, ми в нинішніх економічних умовах постимо чи не кожного дня – щось дозволити собі зі скоромного не вистачає зарплати. І справді, нинішній т. зв. споживчий кошик дозволяє дорослій людині з'їсти на день аж дві картоплини, скибку хліба, яблуко, дві цукерки, менше 100 грамів м'яса та малесенький шматочок твердого сиру. Ще іронічніша ситуація з одягом. Наприклад, для чоловіків передбачено одні штани на чотири роки, светр – на три роки, а плавки треба носити ціле десятиліття. Жінкам же, згідно з переліком, на рік достатньо трьох пар панчіх та одного бюстгальтера. Проте взуття можна міняти раз на два роки, а не п'ять, як чоловікам. Діти, згідно з нормами споживчого кошика, взагалі обділені підгузниками та іграшками. І рости їм краще якомога повільніше, бо норми одягу для них практично такі ж, як і для дорослих. А от користуватися інтернетом та мобільним зв'язком українцям, схоже, взагалі не треба, бо ці позиції не включено до споживчого кошика.

І, мабуть, таки в цьому є раціональне зерно, бо із засобів масової інформації ми черпаємо чи не найбільше відомостей про жителів владного олімпу, які обіцяють нам, виборцям, розширити споживчий кошик.

Замислімось та трішки пофантазуймо з приводу дотримання посту вже обраними владцями. Якби вони повноцінно змогли відчути тілесні обмеження під час посту, то збагатилися б, очевидно, духовно. Адже постуючи, людина живе, як правило, за десятьма Божими заповідями і здатна краще розуміти, що таке праведне життя. З іншого боку, проста людина, чи то пак «електорат», хоч і свідомо відмовляється від скоромної їжі та зайвих розваг, та вона, в першу чергу, повинна їх мати, аби відчути силу свого духу та переконання, відмовившись від них.

Святе Письмо не вказує християнам, як саме поститися. Водночас Біблія говорить про піст як про щось хороше, корисне й очікуване. У книзі Діянь апостолів записано про віруючих, які постилися перед прийняттям важливих рішень (Діян. 13:4; 14:23). Ми не раз бачили в рекламних роликах та друкованих статтях, як кандидати беруть благословення у відомих душпастирів і в той же час привселюдно споживають на бенкетах скоромну вишукану їжу. Чи не духовний нігілізм демонструють громадам претенденти на її лідерів?

Піст – це демонстрація Богу (і нам самим), що ми серйозно ставимося до стосунків із Ним. Піст допомагає нам вийти на новий рівень відносин зі Всевишнім і оновити впевненість у Ньому.

«Не хлібом єдиним житиме людина, а всяким словом, що виходить з уст Божих» (Втор. 8:3; Мф. 4:4). Як тоді, так і тепер Господь нам каже: «В Мене є їжа, якої ви не знаєте… Моя їжа є творити волю Того, Хто послав Мене…» (Ін. 4:34). Таку їжу пізнає кожний, хто заради Бога починає постувати. І те, що ще вчора було неможливо, стає сьогодні цілком реальним.

Піст також не варто розглядати як «дієтичний засіб». Не треба поститися, щоб скинути вагу, а для того, щоб здобути більш глибокі стосунки з Богом. Так, кожен може дотримуватись посту. Деякі люди, можливо, не зможуть поститись без їжі (наприклад, діабетики), але кожен може тимчасово відмовитися від чогось, аби якнайбільше зосередити свою увагу на Господі.

Дуже важливо пам'ятати, що пости укладено не людським розумом, а премудрістю Божою, Провидінням Божим на всі часи до кінця віку. Пости розташовано протягом року дуже мудро і, безумовно, розраховані й на наші часи, і на ті, що будуть, може, й набагато складніші. Потрібно пам'ятати, що у кожної людини – своя міра стримання, яку може визначити тільки вона, але це стримання необхідне для її здоров'я, не тільки духовного, а й фізичного. Тим, хто постує заради Бога, Сам Бог помагає, укріплює. (Недаремно кажуть, що в останні часи люди будуть їсти і не насичуватися, але Господь прогодує Своїх вірних).

Під час усіх постів із їжі вилучають м'ясо, молочні продукти (масло, сир та ін.), яйця: їжа ця називається скоромною – не пісною; алкогольні напої (крім вина, якщо не суворий піст). Загальним правилом є: утримуватися від подружніх стосунків (за взаємною згодою), розваг та веселощів, не справляти весілля, стримувати свій язик (не тільки від поганих, злих слів, а й від

Закінчення на с. 3

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

наголосив: ми можемо бути визначними і шанованими серед людей, а перед Богом – ніким, тож найважливіше – бути великими в очах Божих.

«Сьогодні ми згадуємо тих людей, які протягом року зробили щось особливе для України та її майбутнього. Цей рік приніс багато смертей, тому завжди говорімо один одному хороші слова, любімо і шануймо один одного за життя», – зазначив митрополит, закликавши прославити всіх, хто віддав життя на Майдані та на Сході України.

Завершилося слово архієрея «Многоліттям», яке разом із ним заспівало духовенство кафедрального собору Святої Трійці.

У зв'язку з ситуацією в країні організатори провели благодійну акцію «Бог у серцях» під гаслом «Розуміємо, співчуваємо, допомагаємо». Зібрані кошти перераховано на лікування військовому Миколі Денисюку, який зазнав поранення 29 серпня минулого року під Іловайськом.

У Горохові поховали військовослужбовця Сергія Феоктисова

Чин похорону у храмі Вознесіння Господнього ***30 вересня*** очолив декан протоієрей Андрій Сидор, із ним служили місцеві священики.

Труну з тілом загиблого земляки зустріли навколішках напередодні, ***29 вересня***, і перенесли в центр міста. Перед хрестом і пам'ятним знаком «Борцям за волю України» священнослужителі провели заупокійну літію. На ній, зокрема, були присутні голова райдержадміністрації Любов Матвєєва, голова райради Леонід Андрійчук, міський голова Віктор Годик.

Сергій Феоктисов був мобілізований у 24-ту бригаду. 26 вересня підірвався на міні поблизу міста Дзержинськ Донецької області, пробувши в зоні АТО лише три тижні. На Волинь його тіло привезли брат Руслан та волонтери. Поховали на новому кладовищі Горохова поруч із могилою воїна Ігоря Сливки.

Владика Михаїл: стіймо міцно у вірі, подібно до сім'ї мучениць

Примножувати найвищі чесноти – віру, надію та любов – за прикладом однойменних страстотерпиць закликав митрополит Луцький і Волинський ***30 вересня*** під час храмового свята парафії на честь святих угодниць у церкві, що біля Луцького біотехнічного інституту (вул. Гетьмана Сагайдачного, 6).

На завершення Божественної Літургії архієрей у проповіді закликав шанувати пам'ять мучениць, які носять імена християнських чеснот: «Сьогодні ми святкуємо не просто іменини, сьогодні ми виражаємо свою віру, надію та любов до Бога. А початок премудрості – страх Божий, який базується на любові, житті людини в Бозі. Ми віримо в Бога, надіємося на Нього, виражаємо любов до Бога і до ближнього. А коли говоримо про Софію, то уявляємо мудру людину, яка має не просто знання, а творить християнські діла».

Митрополит виразив захоплення непохитною вірою цієї благочестивої сім'ї. «Тож нехай і ми так будемо трудитися заради Христа, заради віри та України, робити все можливе задля слави Божої», – закінчив проповідь високопреосвященний.

З архієреєм співслужили настоятель парафії священик Андрій Ротченков та інші душпастирі міського деканату.

Привітали священнослужителів і парафіян зі святом учні недільної школи, ректор Луцького біотехнічного інституту Наталія Гнатюк та інші гості, які привезли подарунки для храму. На завершення владика вручив благословенні грамоти кращим працівникам церковної ниви.

Обласна рада підтримала резолюцію наукової конференції, проведеної ВПБА

Пропозиції богословів і світських учених, спрямовані на руйнування імперських амбіцій Росії та Московського Патріархату, ***30 вересня*** схвалив найвищий представницький орган Волинського краю.

Резолюцію прийняли учасники міжнародної науково-практичної конференції «Християнська традиція Київської Русі». Захід, присвячений 1000-літтю упокоєння рівноапостольного великого князя Володимира, відбувся у Волинській православній богословській академії 19 травня цього року.

Беручи до уваги новітні наукові дослідження історії держави і Церкви в Україні, у документі, зокрема, відкидаються претензії РПЦ іменувати себе Матір'ю-Церквою для православної України. «Українська Православна Церква Київського Патріархату є законною правонаступницею Київської митрополії Давньоруської Церкви, що була Матір'ю-Церквою для всієї Київської Русі і для північноруських земель, включно з московськими».

Автори резолюції, звертаючи увагу на «численні псевдонаукові спроби проросійських ідеологів привласнити собі славне минуле нашого народу», вважають святим обов'язком ствердити його приналежність саме Україні: «Ставимо необхідним завданням для сучасників і прийдешніх поколінь зберегти історичну назву та духовну спадщину Русі за нашою Батьківщиною і пропонуємо відобразити його в назві нашої держави – Русь-Україна».

Повернути історичну назву запропоновано й місту Володимир, яке було назване іменем князя Володимира Хрестителя. Російські імперські ідеологи додали до його назви слово «Волинський», щоб відрізнити від міста Володимир-на-Клязьмі.

Також резолюція містить звернення до Міністерства юстиції: «Зареєстрована на території України релігійна організація "Українська Православна Церква" – вона ж УПЦ – є насправді Російською Православною Церквою в Україні. Привласнення цією структурою назви "Українська" є фальсифікацією, що носить загрозу національній безпеці».

Проект рішення облради про підтримку резолюції подав її депутат протоієрей Віталій Собко, голова інформаційно-видавничого центру єпархії. Раніше документ схвалила постійна комісія облради з питань освіти, науки, інформаційного простору, культури та мови, національного і духовного розвитку, сім'ї, молоді, спорту та туризму.

Крім цього, головний орган місцевого самоврядування в області рекомендує Володимир-Волинським міській та районній радам розглянути питання щодо перейменування м. Володимир-Волинський у Володимир, а Володимир-Волинський район – у Володимирський.

Голові облради доручено забезпечити направлення цього рішення Президенту України Петрові Порошенку, Прем'єр-міністру України Арсенієві Яценюку, Голові Верховної Ради України Володимирові Гройсману, Патріархові Київському і всієї Руси-України Філарету, митрополитові Київському і всієї України Онуфрію, митрополитові Луцькому і Волинському Михаїлу, митрополитові Волинському і Луцькому Нифонту, єпископові Володимир-Волинському і Ковельському Володимиру.

Студенти ВПБА вкотре формували посилки для військовослужбовців

Вихованці богословського і регентського факультетів Волинської православної богословської академії ***30 вересня*** наповнювали сухпайки для бійців української армії. Про це повідомляє сайт *Vpba.org*.

Студенти академії вже рік співпрацюють із волонтерами жіночої сотні «Самооборони Волині» у пакуванні посилок для військовослужбовців. Із благословення ректора ВПБА протоієрея Володимира Вакіна при кожній потребі хлопці й дівчата залучаються до відповідальної роботи, аби нашим військовикам було всього вдосталь.

Молитва волинянина звучала в різних кутках України

Акафіст Нерушимій Стіні, який написав Віктор Гребенюк, літературний редактор інформаційно-видавничого центру єпархії, правили під час всеукраїнського хресного ходу з цим образом. ***25 вересня*** шлях учасників унікальної акції проліг і через нашу єпархію.

З благословіння єпископа Коломийського і Косівського Юліана він розпочався ***21 вересня*** у храмі Святої Софії – Премудрості Божої с. Верхній Ясенів Коломийської єпархії, пройшов прикордонними землями всієї країни і завершився ***1 жовтня*** там же, в Карпатах. Священик і миряни з різних країв нашої Батьківщини зупинялися біля придорожніх хрестів і капличок, подекуди в церквах, а в столиці – на Софійській площі та проводили молебні за Україну, служили акафіст Пресвятій Богородиці перед Її образом «Нерушима Стіна».

«Нерушима Стіна», або ж «Оранта», – велетенська центральна ікона київського собору Святої Софії, головного храму Русі-України (XI ст.). Вона зображає Діву Марію, Яка уособлює всю Церкву, в молитві до Господа. Після численних руйнувань і перебудов лише вівтарна стіна з цим мозаїчним ликом залишилась непорушною, тому він отримав таку назву. З часів Визвольної війни під проводом Хмельницького відомо народне повір'я, що доки стоятиме у Софії «Нерушима Стіна», стоятиме столиця і вся Україна, велич Київської Русі відновиться.

З тієї причини було вибрано такий маршрут і саме з цією іконою: молільники в тривожний для Вітчизни час наче вибудовували духовний мур навколо країни.

Акафіст Нерушимій Стіні – один із перших в українській церковній літературі поетичний римований твір цього жанру (досі, всупереч грецькій традиції, вони в нас були прозовими). Брошуру випустив єпархіальний видавничий відділ «Ключі», яку можна придбати у його книгарні-бібліотеці (Луцьк, просп. Волі, 2) або звернувшись за ел. поштою *Kljuchi@ukr.net*.

«Українське коровай-сузір'я» у Володимирі-Волинському розпочалося молитвою

Панахиду по загиблих на Сході України відправили на відкритті VIII фестивалю традиційної національної культури ***3 жовтня***. Про це повідомляє сайт Володимирського районного деканату *Vv-dekanat. com. ua*.

Біля Стели пам'яті богослужіння очолив декан протоієрей Євген Шевчук, з яким служило духовенство районного, міського благочинь. Також молився священик Римсько-Католицької Церкви.

Цьогорічний фестиваль було присвячено звичаям та обрядам народу, нелегкій щоденній праці хліборобів і подвигу наших земляків – тих, хто вчора працював на полях, а сьогодні захищає рідну країну.

Перший випуск єпархіальної телепередачі «Людина духовна»

У новій просвітницькій програмі, яка вийшла з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла, глядачі розпочали вивчення Священного Писання, історію Православ'я на Україні та ознайомилися із новим соціальним проектом. Автор – протоієрей Микола Шутяк, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в обласному дитячому територіальному медичному об'єднанні.

Рубрики ведуть протоієрей Петро Герасимук, викладач біблійної історії Волинської православної богословської академії, та завідувач кафедри гуманітарних дисциплін ВПБА, кандидат філософських наук Ігор Сацик.

Отець Петро провів загальне ознайомлення з Біблією, розповів про її основні книги й авторів, а Ігор Сацик – про основоположника Церкви в Україні апостола Андрія Первозваного.

Завідувач відділу організації благодійності та соціального служіння єпархії Валерія Лесюк і голова громадської організації інвалідів з вадами зору «Генерація успішної дії» Віталій Ткачук представили соціальний проект «Перший молитовник українською мовою шрифтом Брайля». Вони пояснили його велику значимість та необхідність для неповносправних.

Перший випуск «Людини духовної» вийшов на обласному державному телебаченні в суботу, ***3 жовтня***, та неділю, ***4 жовтня***.

Владика Михаїл: ближні нас вчать і ведуть дорогою до спасіння

Пам'ятати про те, що близькі, рідні та просто навколишні люди є нашими вчителями, закликав митрополит Луцький і Волинський ***4 жовтня***, у неділю після Воздвиження, з нагоди Дня працівників освіти під час проповіді на завершення Літургії у кафедральному соборі Святої Трійці.

За словами архієрея, ми сьогодні саме такі, бо маємо хороших наставників на життєвій дорозі: батьків, учителів, священнослужителів. «Щаслива та мама, котра бачить, що її дитина далі пішла, досягнула якоїсь мети. Щасливі ті вчителі, які бачать, що їхні учні досягнули певних висот. Вони їхні портрети на дошці пошани вивішують. Щасливий і той священнослужитель, проповідь якого

Продовження на с. 4

ВАРТО ЗНАТИ

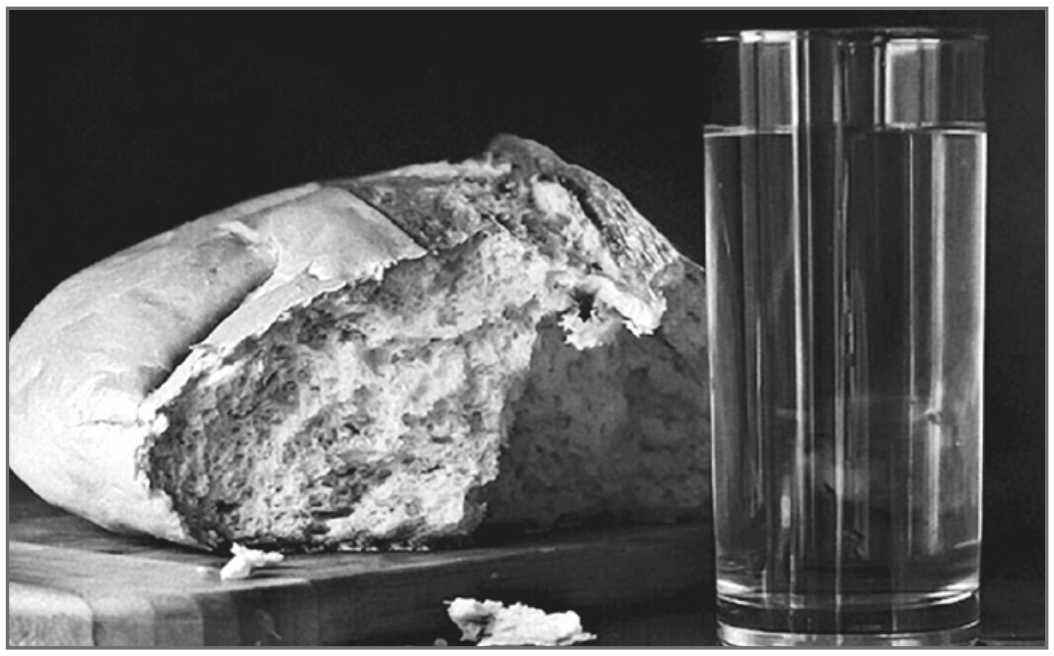

Закінчення. Початок на с. 2

порожніх), творити діла милосердя, побільше «відривати» від себе: вчитися жертвувати. Усі страви під час постів мають бути прості, невигадливі. Пости бувають звичайні та суворі (коли не їдять рибу, олію й гарячу їжу – це так зване сухоїдіння: хліб, вода, компоти, варені й сирі овочі та фрукти), іноді особливо суворі (не їдять аж до вечора, а хто може – і кілька днів), одноденні й тривалі. Середу і п'ятницю вшановують постом протягом усього року, крім «загальних седмиць» (тижнів) якими є: Святки (7–17 січня), тиждень після неділі митаря і фарисея (М'ясниці), тиждень перед Великим постом (Масляна; не їдять тільки м'ясне), тиждень після Пасхи, тиждень після Трійці. Постують особливо суворо день перед Різдвом Христовим (6 січня), день перед Богоявленням (18 січня), на свято Усікновення голови Йоана Хрестителя (11 вересня) й на Хрестовоздвиження (27 вересня).

Тривалих постів чотири: Великий (7 тижнів до Великодня) – суворий, особливо перший та останній тижні; Петрів піст, Апостольський (починається через тиждень після Трійці, закінчується на свято – 12 липня) – звичайний; Успенський піст (14–28 серпня) – суворий; Різдвяний піст (28 листопада – 6 січня) – звичайний.

Людина з благословіння священика може взяти на себе додатковий піст (у випадку хвороби, небезпеки, для більшого вдосконалення тощо). «Тільки до ситості нічого не їж, залишай місце Святому Духу» (преп. Серафим Саровський). Тобто слід згадати про «хліб щоденний», який ми просимо Творця у молитві, зовсім не загадуючи про «золоті гори» та мільйони легких прибутків на довгі роки, якими переймаються ті, хто так прагне дорватися до владного олімпу.

Віталій КЛІМЧУК

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2, 3

принесла радість і щастя людині».

Наше життя проходить у постійному навчанні, зазначив високопреосвященний. Першими вчителями є і продовжують бути батьки. Пізніше з'являються інші вчителі – світських наук. Є й духовні вчителі, які навчають і направляють дорогою до храму, до Бога і до Царства Небесного. Є й наставники, подібні до дорожнього знака: показують, куди іти, а самі стоять на місці. Але і вони виконують певну місію в нашому житті.

Митрополит Михаїл поділився своїм спостереженням, що люди нерідко нарікають: «немає від кого вчитися», ста́рця нема. А де знайти собі таку церковну людину, до якої би ти дослухався? – запитав митрополит парафіян. І відразу відповів: слухатися того, хто зараз поряд з тобою. Якщо він добрий – одержиш нагороду, а поганий – для смирення. «Не просто виростеш, – наголошує владика, – а спасешся! Тому що послух – вище за піст і молитву».

На Старовижівщині освячено пам'ятник учасникові національно-визвольного руху

Заупокійну літію та освячення монумента борцеві за волю України Іванові Омелянюку, закатованому енкаведистами, відслужили ***4 жовтня*** в його рідному селі Підсинівка. Про це повідомила у «Фейсбуці» Наталія Тхоржевська, керівник недільної школи парафії в с. Дубова Ковельського районного деканату.

Богослужіння очолив ковельський міський декан протоієрей Анатолій Александрук. Із ним правили старовижівський благочинний протоієрей Іван Зеленко, ковельський районний – протоієрей Іван Бонис, духовенство місцевого, Ковельських міського та районного деканатів.

На відкритті й освяченні пам'ятника був присутній Іван Омелянюк, молодший брат загиблого, засновник благодійного фонду «Майбутня Волинь – Україна» та почесний громадянин Ковеля. Цей монумент присвячено всім, хто за радянських часів поклав голову за рідну землю. То не тільки данина пам'яті брата, за його словами, а й велика мрія пробудити людей, надихнути їх до дії.

Двадцятилітнього Івана Омелянюка московські окупанти вбили у Ковельській тюрмі 23 червня 1941 р. Хлопець боровся спочатку проти польських шовіністів, а коли прийшли більшовики – проти них. Був членом ОУН.

Насамкінець вихованці недільної школи з Дубової подарували присутнім літературно-музичну композицію.

Історія храму в Дубовій – у новій книзі про село

4 жовтня відбулася презентація видання «Дубова – село моє сонячне» у місцевому будинку культури. Про це повідомляє сайт Ковельського районного деканату *Cerkva-kovel.com.ua*.

Авторка – уродженка цього села Лідія Синенко, заслужений журналіст України, член Національної спілки журналістів України, довголітній редактор газети «Ратнівщина».

Районний декан і настоятель парафії Великомученика Юрія Переможця в Дубовій протоієрей Іван Бонис привітав письменницю з виходом книги: «Ця праця має велике значення не тільки для історії села, але й для історії нашого храму. Ви – перші, хто видав таку книгу, я дякую за це, бажаю Божого благословення і нових творчих успіхів».

У виданні висвітлено історію села від найдавніших часів і до наших днів, описано стан духовної та матеріальної культури, світогляд, політичне, суспільно-громадське, культурно-освітнє, духовне життя села і краю.

Віце-канцлер благословив навчання з територіальної оборони

Молебнем на закликання помочі Святого Духа перед початком усякого доброго діла розпочалось урочисте відкриття занять на плацу Луцького об'єднаного міського військового комісаріату ***5 жовтня***. За 65 добровольців помолився віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний, покропив усіх освяченою водою.

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

***«Свята Параскева»*. 1749 р. Матеріали і техніка: дерево, левкас, темпера, гравіювання, сріблення. Походить із церкви Святої Параскеви с. Осівці Камінь-Каширського деканату. Зберігається у Музеї волинської ікони.**

10 листопада Православна Церква молитовно вшановує пам'ять святої великомучениці Параскеви-П'ятниці. Угодниця народилася у III ст. в Іконії (тепер м. Конья, Туреччина) у заможній родині. Її батьки довго не мали дітей, вони щиро молилися і постилися по п'ятницях, щоб Бог послав їм дитину, і саме у п'ятницю в них народилася дівчинка. Її назвали *П'ятниця*, що грецькою звучить як *Параскева*.

З ранньої юності дівчина була відданою християнкою, займалася доброчинністю. Коли батьки померли, їй залишився великий спадок. Правитель області, де жила Параскева, запропонував їй стати його дружиною за умови, що відречеться від Христа. Параскева відмовилась, прийняла обітницю безшлюбності, роздала усе своє багатство бідним і надалі проповідувала християнство в Іконії. Параскеву кинули до в'язниці, піддавали страшним тортурам, аби вона відцуралася своєї віри, та сила її духу була незламною. Праведниця навіть свою страту перетворила на палку проповідь християнства. Тому вона завжди мала у православного народу особливу любов.

В українських землях шанування святої мучениці поширено від княжих часів. Найстарший П'ятницький храм знаходиться у Чернігові, (кінець XII ст.). Шанувалися нашими предками й ікони угодниці (найдавніша датується другою половиною XIV ст.).

«Свята Параскева» з церкви села Осівці Камінь-Каширського благочиння повторює іконографічний тип однойменних волинських образів, однак різниться манерою виконання та колірною гамою. Народний маляр активно користується тонкою коричневою графічною лінією, якою окреслює деталі лиця й одеж. Повновидий блідо-вохристий лик святої з високим чолом та підкреслено округлим підборіддям приваблює ледь помітною посмішкою, що причаїлася на вустах і у великих карих очах. Довге і кучеряве, несплетене, розділене на проділ волосся спадає на плечі. Права рука з вузьким довгим чотириконечним хрестом піднята до рівня грудей. Ліва рука Параскеви опущена. Граційно, кінчиками пальців, діва притримує край плаща і довгу зелену гілку пальми. Іконописець зобразив великомученицю у світло-вохристому хітоні з оздобленою горловиною, червоній з фігурним низом, подібній до кіраси воїна, керсетці з жовтим поясом. На плечі накинуто темно-синій плащ, скріплений маленькою круглою фібулою. Голову святої вінчає корона – п'ятизубий вінець із різнокольоровими «каменями». На різьбленому пишним листям аканта і дрібною насічкою сріблено тлі вирізняється плоский німб. Блиском срібного глянцю він підсвічує порцеляновий лик Параскеви. Обабіч нього – іменний напис: «СВ: М:» «ПАРАСКЕ». Колірна гама ікони стримана та водночас насичена. Світла, майже прозора вохра лику й хітона разом із мереженим сріблом фону в контрасті з глухими зеленою і темно-синьою барвами пальми й плаща, підсиленими чорною, що моделює складки одеж, творять вражаючий декоративний ефект.

Колорит обрамлення базується на грі срібла і насиченої вохри на зовнішніх планках, боніях і літерах розміщеного на міжрамних смугах донаторського (дарчого) напису, який сповіщає нам, що цей образ «зробив року 1749» й «офірував до храму Святого Отця Миколая до города Каменя» «раб Божий Іоан Лон(?)чук».

Ангеліна ВИГОДНІК,
Провідний науковий співробітник
Музею волинської ікони

«У Святому Писанні згадуються воїни, які відзначалися найкращими чеснотами і якостями з-поміж інших, – звернувся душпастир до новобранців. – Ви теж маєте вирізнятися серед громади, оскільки у війську повинні служити найкращі. Бажаю вам здобути якнайбільше знань, бо на вас покладається велика відповідальність охороняти межі міста й області».

Протягом десяти днів чоловіки проходили навчання, які можуть знадобитися при територіальному захисті Волині. Вони удосконалили свої навички з основ партизанського руху, вогневої, інженерної, військово-медичної та спеціальної тактичної підготовки.

Усі учасники є військовозобов'язаними, і 14 жовтня, на Покрову Пресвятої Богородиці, вони склали присягу в обласному військовому комісаріаті. Тренували їх бійці, котрі вже повернулися із зони бойових дій, а також інструктори і тренери військкомату.

Вікарій єпархії привітав артистів обласної філармонії

5 жовтня єпископ Володимир-Волинський Матфей вручив благословенні грамоти митрополита Луцького і Волинського Михаїла академічному камерному оркестрові «Кантабіле» в Палаці культури обласного центру.

З нагоди Міжнародного дня музики й особистого внеску у створення духовних, патріотичних концертних програм для молоді та юнацтва відзначено художнього керівника оркестру, народного артиста України Товія Рівця, артистів Марію Чайку, Юрія Ковальчука і Жанну Клименко.

Владика привітав працівників із відкриттям 76-го концертного сезону Волинської філармонії. «Нехай мистецтво, яке ви даруєте людям, наповнює серця добротою, а свідомість – прекрасним», – висловив свої побажання архієрей.

На концерті побували студенти Волинської православної богословської академії.

Владика Михаїл духовно підтримав парафію в Охнівці

9 жовтня митрополит Луцький і Волинський помолився разом із православною громадою Апостола Йоана Богослова с. Охнівка Володимирського районного деканату, яка має намір об'єднатися із парафією УПЦ (МП) в єдину громаду Київського Патріархату.

Разом із деканом протоієреєм Євгеном Шевчуком, настоятелем парафії священиком Борисом Наумчуком архієрей відслужив молебень, заохотивши охнівчан наполегливо йти до цілі – гуртування односельчан в одній Христовій спільноті.

Раніше єпархіальні ЗМІ оповідали новітню історію села. Капсулу під будівництво храму закладав владика Михаїл. Коли був готовий зруб, будівництво призупинилося за браком грошей. Тоді допомогти погодився місцевий аграрій, але за умови переходу храму до Московського Патріархату. Люди погодилися, бо іншого виходу не бачили.

Так би й належала церква до МП, якби не одна подія, що виявила єство настоятеля. Священик під час Сповіді назвав двох снайперів, які повернулися з АТО, великими грішниками, бо вони вбивали людей. Це збурило молодь. Вони із хати в хату ходили та опитували щодо об'єднання в громаду УПЦ КП. Зі 181 охнівчанина лише 19 висловилися за те, щоб бути парафіянами МП.

Але поки бажаної єдності нема, парафія Київського Патріархату збирається на загальну молитву в капличці біля церкви.

У Ковелі відкрито пам'ятну дошку Володимирові Кияну

Меморіальний знак установили ***11 жовтня*** на стіні школи № 7, яку закінчив герой-артилерист (позивний Тайфун). Чин освячення очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. З архієреєм служили декан протоієрей Анатолій Александрук та інше місцеве духовенство.

Владика у зверненні до присутніх наголосив, що цей день є днем пам'яті героя, якого люди з часом можуть і призабути. «Але Бог не забуде, – сказав владика, – бо герої не помирають в очах Божих».

Володимир Киян – виконувач обов'язки заступника командира одного з батальйонів

Продовження на с. 6

Святині Волині

Оновлено луцький Хрестовоздвиженський храм

Із нагоди престольного свята й завершення ремонтних робіт у Братській церкві Воздвиження чесного і животворчого хреста Господнього ***27 вересня*** відправили чин відновлення храму та Божественну Літургію. Службу очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

У проповіді високопреосвященний, зокрема, розповів історію віднайдення та воздвиження чесного древа Господнього. Крім цього, наголосив на важливості трепету й любові при вшануванні будь-яких святощів у храмі. Як до Причастя «зі страхом і трепетом» приступаємо, так – повчає архіпастир – слід нам підходити й до ікон, хреста, який протягом тижня лежатиме для поклоніння, і так само з уважністю накладати на себе хресне знамення.

Митрополит порівняв цей храм із Голгофою. Як і тут, у Єрусалимі понад 300 років усе було занедбано, занехаяно, аж до віднайдення царицею Єленою хреста Господнього. А потім постав храм, і мільйони паломників з усього світу стали вшановувати це місце. Так і в Луцьку Братська церква довгий час була в занепаді, навіть зруйнована, а тепер відроджена, відреставрована й оновлена.

Після цього владика вручив благословенні грамоти та інші нагороди найбільш активним жертводавцям громади.

Із владикою служили: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, міський декан протоієрей Михайло Онищук, настоятель парафії протоієрей Василь Клочак, інше місцеве духовенство. Серед вірних, зокрема, молився голова Луцького Хрестовоздвиженського братства Святого апостола Андрія Первозваного Андрій Бондарчук із братчиками.

Після традиційного хресного ходу навколо церкви владика спустився у крипту (підземну частину з похованнями), де відслужив заупокійну літію по луцьких братчиках минулих віків.

Історія цього Божого дому сягає XVII ст., його освятили 1620 р. Храм був одним із центрів православного життя на Волині. При ньому діяло Хрестовоздвиженське братство, що ширило православне вчення, протидіяло спольщенню й окатоличенню. З часом храм і монастирський комплекс коло нього занепав та був майже повністю зруйнований. До наших днів збереглася вівтарна частина 350-літньої давнини та братський будинок, у якому розміщувалися школа, друкарня, сиротинець. Нині тут діє згадане Луцьке братство, спадкоємець попередників XVII – XX ст., та відділ обласного краєзнавчого музею, що висвітлює їхню діяльність.

Орест ВЛАСЮК. *Світлина 1 інформаційної служби єпархії*

У Зорі владика Михаїл освятив дзвіницю та дзвони

З нагоди храмового празника парафії Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Зоря (Пузів) Володимирського районного деканату ***9 жовтня*** також освячено хрест із виноградної лози та три прапори: єпархії, України і Євросоюзу. Богослужіння очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

Будівництво триповерхової 22-метрової дзвіниці тривало два роки, п'ять дзвонів пожертвували місцеві фермери. Одному з них, волонтерові Ігорю Антощику, з благословення Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета високопреосвященний вручив церковну нагороду – медаль «За жертовність і любов до України». Інші 18 спонсорів та будівничих, серед яких – вихідці з села, церковний староста, отримали благословенні митрополичі грамоти.

На завершення Божественної Літургії владика виголосив проповідь про духовне розуміння Євангелія від Йоана. Його суть, за словами архіпастиря, полягає в заохоченні людей рости до Бога, розуміти єднання людини з Христом. «Потрібне внутрішнє бажання з'єднатися з Христом, а не тільки визнати свої гріхи», – зазначив владика, порівнявши стани душі, коли людина сповідається щиро та хоче змінитися, а коли полегшення не відбулося, як і єднання людини зі Спасителем. «Не прийнята ця жертва, бо зроблено нечистим духом. Мирний маєш дух – отримаєш благодать», – наголосив митрополит. Тому на закінчення побажав усім великої віри й любові, рости до вищого стану, аби жити з Христом.

Із архієреєм служили: декан протоієрей Євген Шевчук, настоятель парафії протоієрей Віталій Іванів, інші священики Володимирського районного, Ковельських деканатів. На Відправі був присутній представник Римсько-Католицької Церкви.

Світлина 2 інформаційної служби єпархії

140-річчя заснування храму відзначили у Сьомаках

У церкві Апостола і євангеліста Йоана Богослова с. Сьомаки Луцького районного деканату з нагоди храмового свята і ювілею ***9 жовтня*** відправили Божественну Літургію. Її з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла очолив єпископ Володимир-Волинський Матфей.

Із вікарієм служили: декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель парафії священик Валерій Владика, інше духовенство місцевого та Горохівського благочинь.

Привітали всіх зі святом вихованці недільної школи. Вікарій єпархії вручив благословенні митрополичі грамоти меценатові Ігорю Павловичу, голові сільської ради Анатолію Ковальчуку, сестриці Лесі Денисюк, церковному хорові, викладацькому складу недільної школи.

У проповіді єпископ Матфей говорив про любов на прикладі св. Йоана Богослова. Він наголосив на тому, що наша Українська Церква – як любляча мати. Маємо горнутися до неї, а не ходити до московської, яку преосвященний назвав «мачухою». За його словами, хто не любить свою Церкву, народ, країну, той не достойний Божої любові.

Під час хресного ходу відправлено заупокійну літію над могилами священнослужителів, похованих на церковному подвір'ї.

Нову каплицю Покрови Богородиці освячено в Ковелі

Чин освячення дерев'яної церковці по вул. Лісовій, 44 (дачний район), яку збудували за один рік, та Божественну Літургію в ній очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл ***11 жовтня***. З архієреєм служили декан протоієрей Анатолій Александрук, настоятель парафії священик Назар Благута, інше місцеве духовенство.

У проповіді владика підбадьорив церковну громаду в тому, що їх маленький храм може бути великим в очах Божих. Бо, за словами архієрея, не високі мури ведуть до спасіння, а єднання кожної людської душі з Христом. І головне – то молитва віруючих, яка лунатиме в цій капличці кожного Богослужіння.

З рук митрополита п'ять найактивніших жертводавців отримали благословенні грамоти. Серед них – меценат Геннадій Кіндер.

Світлина 4 інформаційної служби єпархії

Вікарій єпархії освятив храм та нові дзвони в Люблинці

Освячення церкви Великомученика і цілителя Пантелеймона в цьому селищі Ковельського районного деканату та Божественну Літургію в ній ***18 жовтня*** очолив єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

З ним служили декани: місцевий – протоієрей Іван Бонис, ковельський міський – протоієрей Анатолій Александрук, старовижівський – протоієрей Іван Зеленко, настоятель парафії священик Матвій Олійник, духовенство Шацького, Горохівського, Луцького районного благочинь та зі Львівщини.

Під час Відправи о. Матвія нагороджено правом носіння золотого наперсного хреста. Церковні ордени Великомученика Юрія Переможця та Святителя Миколая Чудотворця отримали староста Федір Долінко й благодійник, який побажав залишитися невідомим. Дзвони, придбані коштом цього жертводавця, освятили під час хресного ходу навколо церкви.

Свято-Пантелеймонівська громада в Люблинці утворилась у 2005 році. Перші служіння проходили в капличці – кімнаті місцевої амбулаторії. Потому перейшли у вагончик, який стояв просто в полі. На початку 2009-го завдяки старанням церковного старости за короткий час змурували й освятили каплицю. Одночасно було звершено чин заснування нового храму і поставлення хреста.

Лариса КУЛІШ
Світлини 3, 5 з архівів священика Матвія Олійника та єпископа Матфея

1

2

3

4

5

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2–4

80-ї ОАМБр. Загинув 3 вересня, розслідуючи обставини розстрілу мобільної групи боротьби з контрабандою під Щастям на Луганщині.

У Липлянах розпочинають будувати церкву

Чин заснування храму і поставлення хреста в цьому селі Ківерецького деканату з благословення митрополита Луцького і Волинського Михаїла здійснив ***11 жовтня*** ігумен Константин (Марченко), декан монастирів єпархії, намісник Жидичинської обителі Святителя Миколая Чудотворця. Про це повідомив сайт *Chernectvo. org.*

Під час проповіді отець ігумен зазначив, що новий храм Апостолів Петра і Павла в центрі села не повинен бути порожнім, а «має стати багатолюдним домом Божим». Щоби кожен зміг прийти, за словами ченця, поплакати за свої гріхи та попросити допомоги у всіх бідах.

Мальовничі Липляни, відомі вже 430 років та в яких мешкає не більше 500 жителів, ніколи не мали власної церкви. І ось нарешті, за підтримки насельників монастиря, мають можливість розпочати будівництво.

Про капелана з Волині розповіло маріупольське телебачення

Священик Олександр Добровольський, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Кричевичі Ковельського районного деканату, нині несе добровільний послух у зоні АТО. Він духовно окормлює Донецький прикордонний загін. Тож кореспондент місцевої ТРК «Сигма» поцікавився, що змінилося в житті підрозділу, чи стало бійцям легше нести службу.

За словами армійців, молитви та душпастирські бесіди вселяють у їхні серця впевненість у перемогу, відчуття більшої захищеності. Покращилися взаємини між солдатами. А панотець, у свою чергу, радіє про піднесення духовного рівня підопічних.

Повністю сюжет можна побачити на єпархіальному сайті *Pravoslaviavolyni.org.*

Єпархія відзначила день ангела владики Михаїла

Божественну Літургію та подячний молебень ***13 жовтня***, у день святителя Михаїла, першого митрополита Київського і всієї Русі, відправлено в кафедральному соборі Святої Трійці.

З тезоіменитим митрополитом Луцьким і Волинським служили: єпископ Володимир-Волинський Матфей, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії (ВПБА) протоієрей Володимир Вакін, декани та інше духовенство. За керуючого єпархією також молилися намісники й намісниці монастирів нашого краю, викладачі та студенти ВПБА, віряни.

На завершення молебню вікарій від імені священнослужителів і мирян Волині привітав архіпастиря зі святом, подякував за плідну працю в розбудові нашої Церкви. Наголосив, що митрополит надихнув і благословив багатьох душпастирів на капеланське служіння серед українських воїнів. Зокрема відзначив, що за 12 років перебування владики Михаїла на цій кафедрі значно піднялась роль паломництва, зведено новий сучасний корпус ВПБА, освячено 85 храмів та зареєстровано 127 релігійних громад.

У відповідь іменинник подякував за молитву та підбадьорення на подальше служіння. Владика зазначив, що найбільша радість свята – коли багато віруючих людей приходять до храму. В день святого покровителя, за його словами, торкаєшся тих чеснот, які ведуть правильною дорогою до Царства Небесного.

Святитель Михаїл за одними даними – грек, за іншими – болгарин. Як зазначається в книзі Наталії Матвєєвої та Андрія Голобородька «Святі і свята України», існує переказ, що коли 988 року великий князь Володимир прибув до Києва з Царгорода, з ним був святитель Михаїл Сирин, який став першим Київським митрополитом і брав участь у хрещенні столиці. Благочестивий та освічений, провадив у Київській Русі місіонерську діяльність. Помер 994 року; його мощі спочатку були поховані у Десятинній церкві, потім – у Ближніх (Антонієвих) печерах, а з 1730-го – в Успенській церкві Києво-Печерської лаври до зруйнування храму під час Другої світової війни.

В обласному госпіталі освятили капличку

Чин освячення молільні на честь безсрібників і чудотворців Косми та Даміана Асійських здійснили ***13 жовтня*** луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук та настоятель парафії Архістратига Михаїла в обласному центрі протоієрей Степан Гайгель, який духовно опікується пацієнтами шпиталю.

До відкриття православної каплички в цій лікарні йшли три місяці. Цьому посприяли головний лікар медичного закладу Тетяна Масікова та жертводавець Ігор Чорнуха.

Фотовиставка в нижньому храмі володимирського собору Різдва Христового

Понад сорок світлин представили в підземній церкві Покрови Пресвятої Богородиці з благословення митрополита Луцького і Волинського Михаїла та за почином Державного історико-культурного заповідника «Стародавній Володимир». Унікальна фотовиставка має назву «Від святої Покрови до Різдва Христового. Віхи відновлення храму». Про це повідомив інформаційній службі єпархії клірик собору протоієрей Микола Удуд.

Протягом двох тижнів нижній храм собору Різдва Христового у Володимирі-Волинському був відкритим для тих, хто бажає дізнатись більше про історію цього Божого дому та міста.

На офіційне відкриття ***13 жовтня*** завітали перші реставратори храму, старожили міста, музейні працівники та учні міської гімназії.

У головній недільній школі єпархії уперше провели захід до Покрови

За сприяння директора Центру християнського виховання дітей і молоді в Луцьку священика Андрія Ротченкова учні ***13 жовтня*** вшанували великий богородичний празник та поєднали його з Днем захисника України. На захід «Покрова Божої Матері – релігійне і національне свято українців» було запрошено їхніх батьків, дідусів та бабусь.

Учитель Наталія Ротченкова показала презентацію з фото- і відеоматеріалів про різні типи образа Покрови, історію і побут українського козацтва та вояків УПА.

Вихованці співали духовні та повстанські пісні, читали присвячені цій темі вірші, розповідали про історію свята.

Волинське духовенство і миряни на Покрову відзначили День захисника України

14 жовтня відбулися Богослужіння на честь цього богородичного свята, а також уперше – з нагоди Дня захисника України. Митрополит Луцький і Волинський Михаїл служив Божественну Літургію в кафедральному соборі Святої Трійці з молитвою за нашу Батьківщину.

Владика у проповіді наголосив, що ми цього дня вшановуємо Пресвяту Богородицю як Заступницю роду християнського. «Але сьогодні також вшановуємо воїнів, які захищають нашу Україну, ми віддаємо їх життя під покров Божої Матері». Тому, за словами архієрея, маємо бути в храмі, шанувати живих і пам'ятати, хто віддав свої життя за нас.

Насамкінець він подякував за мир і захист нашої Вітчизни всім солдатам та їхнім родинам, які були на Богослужінні. В соборі також молилися голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик, голова Волинської облради Валентин Вітер.

На Театральному майдані Луцька цього дня правлячий архієрей взяв участь в урочистій посвяті учнів Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Він звернувся до вихованців із повчальним словом – бути схожими на козаків, які захищали свою землю зі словами: «За неньку Україну, за віру православну!»

Також митрополит побував на кладовищі Луцька, що біля с. Гаразджа. На Алеї почесних поховань відбулось освячення пам'ятників лучанам, які загинули в зоні АТО, відслужено панахиду.

Напередодні, ***13 жовтня***, в Ковелі біля пам'ятного знака «Борцям за волю України» духовенство міського деканату відслужило панахиду та взяло участь у мітингу-реквіємі, присвяченому всім, хто в різні роки відстоював незалежність української держави.

У Володимирі-Волинському ***13 жовтня*** клірик собору Великомученика Юрія Переможця протоієрей Андрій Шевчук в НВК «ЗОШ І – ІІІ ст. № 3 – ліцей» освятив меморіальні дошки військовослужбовцям Дмитрові Колєсніку та Вікторові Хмелецькому, які загинули в зоні АТО.

Тоді ж луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк помолився за військовозобов'язаних та резервістів підрозділів територіальної оборони району, які склали військову присягу на вірність українському народові. В урочистостях також брало участь командування Волинського обласного військового комісаріату.

Владика Михаїл: чому працює базар на Покрову?

Митрополит Луцький і Волинський гостро засудив учинки власників ринків та роботодавців, з вини яких базари працюють у великі церковні свята. Зокрема, йдеться про Покрову Пресвятої Богородиці, що є одночасно і державним Днем захисника України. Керуючий єпархією зробив це під час проповіді ***14 жовтня*** у кафедральному соборі Святої Трійці.

Користуючись присутністю на Богослужінні перших керівників міста й області, високопреосвященний звернувся до них із проханням посприяти, аби в церковні свята ринки були закриті, щоб їхні працівники, які бажають взяти участь у Відправі, могли це зробити.

Архієрей зазначив, що ми, мабуть, ще не всі доросли до розуміння присвячувати ці дні Богові. За словами владики, хто не вміє молитися, той, строго кажучи, не вміє і збагачуватися. «Бо має бути час для молитви і час для праці», – наголосив високопреосвященний.

Вікарій відвідав собор Покрови Пресвятої Богородиці в Ківерцях

Єпископ Володимир-Волинський Матфей здійснив цю візитацію з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла ***14 жовтня*** з нагоди храмового свята. Він очолив Літургію та інші відправи. З преосвященним співслужили понад двадцять панотців: декан, настоятель цієї парафії протоієрей Іван Семенюк із кліром, душпастирі Ківерецького та Луцького районного деканатів.

У проповіді на Службі Божій владика наголосив: випадок, який ліг в основу цього торжества, хоч і відбувся у Константинополі, проте Константинопольська Церква уваги йому майже не приділила (це лише присвяток у Вселенському Патріархаті), однак Покрова стала одним із найшанованіших свят у нашому народі.

Наприкінці Відправи владика Матфей зачитав подяку військового керівництва о. Іванові, який недавно добровільно ніс послух на Донбасі як військовий капелан.

Після Літургії відбулися два хресні ходи: навколо храму, під час якого архієрей відслужив заупокійну літію біля пам'ятника борцям за волю України, та у сквері Героїв Євромайдану.

На всіх службах разом із народом молилися голова райдержадміністрації Валерій Ткачук, голова райради Андрій Киричук, міський голова Володимир Жгутов. Співав соборний хор під керівництвом Володимира Мартинюка (співаки – працівники райвідділу культури).

Отець Іван Семенюк висловлює щиру вдячність керівництву районної лікарні та іншим меценатам, усім ківерчанам за благодійність, волонтерство у ці важкі для Вітчизни часи. Душпастир зазначає, що співпраця громадськості, державної влади, підприємців із Церквою у справах доброчинства – прикметна ознака цього міста.

У Крупі на храмовий празник освятили накупольні хрести

Урочисте Богослужіння ***14 жовтня*** провели луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель парафії протоієрей Роман Нестер, інше місцеве духовенство та з Київщини. Під час хресного ходу навколо церкви панотці освятили нові хрести від жертводавця, який побажав лишитися невідомим. Потому пройшли в центр села до пам'ятника односельчанам, загиблим у різних війнах, де відправили заупокійну літію.

Душпастир цього села о. Роман та священики Іван Гуреєв із с. Підгайці, Андрій Мовчанюк із с. Гаразджа отримали в подарунок по великій іконі з рук начальника УМВС України у Волинській області Петра Шпиги за підтримку воїнів АТО.

Цього дня також відзначили день села. Тож церковний празник продовжили світські заходи: патріотичний концерт і козацькі забави.

У Дубовій відкрили парафіяльну недільну школу

Ідея її створення виношувалась давно, і от ***14 жовтня***, на свято Покрови Пресвятої Богородиці, ковельський районний декан і настоятель парафії Великомученика Юрія Переможця в цьому селі протоієрей Іван Бонис у храмі благословив 46 вихованців навчатися в новоствореному закладі. Про це – на сайті деканату *Cerkva-kovel.com.ua*.

Душпастир звернувся до учнів та їхніх батьків: «Основна мета виховання в недільній школі – набувати Духа Святого та перебувати в Ньому. Батькам необхідно усвідомити, що омріяне перетворення неслухняних дітей на Божих дітей не може відбуватись тільки силами людськими, а з волі та милості Господа. Тому відвідуйте храм зі своїми дітьми і не шкодуйте сил молитися за них, віддаючи їх під опіку Ісуса Христа й Матері Божої».

Отець Іван представив учителів школи, які викладатимуть дев'ять предметів. Директором призначено НаталіюТхоржевську. Духовний опікун та інспектор – настоятель православної громади.

Після закінчення Божественної Літургії діти віршованими рядками і церковною піснею прославили Спасителя та Діву Марію. Потім учні та вчителі відвідали на місцевому кладовищі могили борців за волю Вітчизни.

У Шклині освячено пам'ятник героям України

Чин освячення здійснили горохівський декан протоієрей Андрій Сидор та місцеве духовенство ***14 жовтня***, на Покрову Пресвятої Богородиці. Співав хор храму Вознесіння Господнього, що в райцентрі.

Старожили пам'ятають: колись посеред села був хрест на пам'ять про тих, хто загинув у боротьбі за волю і незалежність України. Відродили цей меморіальний знак завдяки старанням благодійника Миколи Линчука, який також неодноразово допомагав місцевим військовослужбовцям та їх рідним.

В урочистому відкритті взяли участь: священик УПЦ (МП), голова райдержадміністрації Любов Матвєєва, сільський голова Іван Капрюк, представники багатьох патріотичних і громадських об'єднань.

Митрополит Михаїл взяв участь в освяченні храму на Хмельниччині

15 жовтня владики освятили церкву Вознесіння Господнього в селі Іванківці Городоцького району. Божественну Літургію очолив Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. Про це повідомляє сайт патріархії *Cerkva. info*.

Окрім митрополита Луцького і Волинського Михаїла зі Святійшим служили митрополит Хмельницький і Кам'янець-Подільський Антоній, інші архієреї.

У Маневичах освятили пам'ятник загиблому бійцеві Андрію Снітку

Хресний хід від ЗОШ № 1, яку назвали на честь героя, до кладовища й чин освячення ***15 жовтня*** очолив декан протоієрей Андрій Закидальський.

Пам'ятник установлено за кошти полку «Азов», бійцем якого був 18-річний Андрій Снітко (позивний Хома). Він народився в селі Гораймівка Маневицького району, був круглим сиротою, а вже школярем виховувався у прийомній сім'ї в Маневичах.

20 серпня під час зачистки Іловайська від бойовиків їхню групу закидали гранатами. Перша впала поблизу Андрія, він без вагань накрив її своїм тілом, урятувавши бійців, які знаходились поруч, від смерті.

У Володимирі-Волинському попрощалися з бійцем Святославом Абрамюком

Чин похорону військовослужбовця відправив ***16 жовтня*** протоієрей Микола Удуд у соборі Різдва Христового.

42-річний Святослав Абрамюк був керівником колективу місцевого Культурно-мистецького центру імені Т. Шевченка. Мобілізований у березні цього року, потому – навчання в м. Золочів Львівської області, де раптово в нього зупинилося серце.

Закінчення на с. 7

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2–4

У луцькому коледжі освятили меморіальну дошку Тарасові Герасимюку

Чин освяти на будівлі коледжу рекреаційних технологій і права здійснив ***16 жовтня*** протоієрей Володимир Труш, настоятель місцевої парафії Різдва Йоана Предтечі.

Військовослужбовця підрозділу Національної гвардії імені Генерала Кульчицького, жителя села Городище-2 Луцького району Тараса Герасимюка, який загинув у ДТП в зоні АТО, волиняни провели в останню дорогу на початку року. До свого двадцятиліття хлопець не дожив лише п'ять днів.

Часто згадують Тараса студенти та викладачі коледжу. Однокурсники запам'ятали його добрим, веселим і життєрадісним. Він завжди боровся за справедливість і хотів бачити Україну процвітаючою і незалежною.

Владика Михаїл: чи сьогодні можна стати святим?

Маємо ми шанс потрапити в Царство Небесне в XXI столітті чи бути праведником було можливо лише колись? Цю тему розвинув митрополит Луцький і Волинський у кафедральному соборі Святої Трійці за Божественною Літургією в неділю, ***18 жовтня***.

Він навів приклади, що в усі часи були випробування для людей. Візьмімо Другу світову війну, радянські трудодні, зараз АТО на Сході України. «Чому ви переконані, що в III столітті можна було потрапити в Царство Небесне, а тепер – ні?» – запитав владика парафіян.

За словами архієрея, аби жити згідно з Євангелієм і стати угодником Божим, потрібно брати приклад зі святих землі Волинської, пам'ять яких відзначаємо 23 жовтня. «Ми маємо знати своїх святих, аби черпати від них знання, як вони проходили випробування та досягали святості», – зазначив митрополит і закликав любити цих подвижників віри, свою благословенну землю.

«Наша молодь сьогодні жертвує найдорожчим – своїм життям», – протоієрей Юрій Близнюк

Про співпрацю молодіжних інституцій та представників Церкви, чим сьогоднішня молодь відрізняється від попередніх поколінь – про це йдеться в інтерв'ю з інспектором із питань місійної діяльності протоієреєм Юрієм Близнюком, яке ***18 жовтня*** опубліковано на сайті «Молодіжного центру Волині» *Yc.volyn.net*.

Душпастир розповідає про успішне функціонування центру в приміщенні Волинської православної богословської академії, про співпрацю молоді та Церкви, про посіяні зерна віри в тих, які повертаються із зони АТО. «Ці вчорашні солдати беруть більше на себе відповідальності, більше цінують те, що мають, хочуть жити і робити щось для України», – зауважує о. Юрій.

Тому перше завдання, яке сьогодні ставить перед собою Церква, за його словами, – виховувати глибоко віруючих людей, патріотів. Для молодої людини важливо знайти певні ідеали та рівнятися на них, але належить розуміти, що в усьому треба покладатися на Бога. Тому у співпраці з молодіжними організаціями Церква несе саме цю місію – наслідування Христа.

Священик із Затурець отримав подяку облради

Настоятелю парафії Преподобної Параскеви Сербської в с. Затурці Локачинського деканату протоієрею Василеві Кравцю ***18 жовтня*** вручено подяку голови Волинської обласної ради.

Душпастиря відзначено «за сумлінну церковну діяльність, активну громадську позицію та значний внесок в утвердженні засад християнської моралі». Подяку передав депутат облради Михайло Скопюк у затурцівському храмі після недільної Божественної Літургії в присутності декана протоієрея Ігоря Дружинця.

Вікарій та канцлер єпархії побували на урочистості прикордонників

З нагоди 23-річчя Луцького прикордонного загону ***20 жовтня*** відбувся святковий захід, у якому взяли участь єпископ Володимир-Волинський Матфей та канцлер протоієрей Микола Цап.

Під час урочистості владика звернувся до її учасників зі словами вітання і благословіння.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті pravoslaviavolyni.org.ua

ЄПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

4 грудня

День освяти храму: 20 років тому, 1995-го, – церква Різдва Пресвятої Богородиці у Рожищі.

День висвяти: 25 років тому, 1990-го, – протоієрей Михайло Мороз, настоятель парафій Апостола Йоана Богослова в с. Старосілля та Успіння Пресвятої Богородиці в с. Радовичі Іваничівського деканату.

День народження: 50 років тому, 1965-го, – протоієрей Тарас Стефура, настоятель парафії Святителя Василія Великого у Володимирі-Волинському.

7 грудня

День народження: 55 років тому, 1960-го, – протоієрей Василь Янчук, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Полонка Луцького районного деканату.

8 грудня

День народження: 35 років тому, 1980-го, – Ігумен Константин (Марченко), декан монастирів єпархії, намісник монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин на Ківереччині.

10 грудня

День висвяти: 15 років тому, 2000-го, – протоієрей Мирон Цюпа, настоятель парафії Апостола Йоана Богослова у с. Уляники Рожищенського деканату.

11 грудня

День народження: 35 років тому, 1980-го, – священик Андрій Мовчанюк, настоятель парафії Успіння Пресвятої Богородиці с. Гаразджа Луцького районного деканату.

День висвяти: 10 років тому, 2005-го, – священик Олег Куліш, настоятель парафій Архістратига Михаїла в с. Рудня та Великомученика Димитрія Солунського в с. Валер'янівка Рожищанського деканату.

17 грудня

День висвяти: 15 років тому, 2000-го, – протоієрей Володимир Присяжнюк, луцький районний декан, настоятель парафії Архістратига Михаїла в с. Гірка Полонка.

19 грудня

День заснування храму: 20 років тому, 1995-го (невідомо якого дня і місяця), – церква Святителя Миколая Чудотворця в Камені-Каширському;

10 років тому, 2005-го, – церква Святителя Миколая Чудотворця в с. Лахвичі Любешівського деканату.

20 грудня

День заснування храму: 15 років тому, 2000-го, – церква Казанської ікони Божої Матері в с. Баківці Луцького районного деканату.

21 грудня

День народження: 30 років тому, 1985-го, – священик Володимир Новіцький, настоятель парафій Праведної Анни в Лукові та Преображення Господнього в с. Сомин Турійського деканату.

24 грудня

День народження: 45 років тому, 1970-го, – протоієрей Віталій Антонюк, настоятель парафії Собору Пресвятої Богородиці в с. Забороль Луцького районного деканату.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Бог благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ОФІЦІЙНО

Священика Зиновія Ткачуся зараховано до кліру парафії Рівноапостольної княгині Ольги в Ківерцях (указ № 45 від 6 жовтня 2015 р.).

Священику Романові Ставінському оголошено догану за непослух деканові та порушення церковного уставу (№ 46 від 16 жовтня).

ПАЛОМНИЦТВА

22 листопада – до святинь Києва: Печерська лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор (Патріарша Служба) – Волинська ікона Богоматері (Національний художній музей України). Виїзд 21 листопада о 23.30. Повернення 22 листопада о 23.30.

6 грудня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Вартість поїздки 150 грн.

29 листопада – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Вартість поїздки 270 грн.

4–9 січня 2016 р. – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа». Проводиться з благословіння Патріарха Філарета, очолює митрополит Луцький і Волинський Михаїл): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за три тижні.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (0332) 71–83–77, (050) 812–09–79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ

Газета «Волинські єпархіальні відомості»: запитуйте у храмах, кіосках, передплачуйте на пошті (виходить раз на місяць). Звертатись: (0332) 72-21-82, hazeta.vyev@gmail.com
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки).
Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.
Звертатись: (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97, kljuchi@ukr.net

ДИВІТЬСЯ

Відеоканали в інтернеті: Youtube.com/PravoslaviaVolyni; Youtube.com/social1970
Передача «Що каже священик» на обласному державному телебаченні (виходить раз на місяць – слідкуйте за телепрограмою). Звертатись: (0332) 72-21-82, telesobor@gmail.com

СЛУХАЙТЕ

Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Звертатись: (095) 126-40-77, blaho@ukr.net

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ

Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

Волинські єпархіальні відомості
За єдину Помісну Українську Православну Церкву!
Часопис Волинської єпархії Київського Патріархату

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПрАТ «Волинська обласна друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 3952. Наклад 3200 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Андрій ГНАТЮК, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «ІНІЦІАЛ»)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.
Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsystoriia@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00.
Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий єпархією
Митрополит Луцький і Волинський МИХАЇЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віце-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00

Інформаційно-видавничий центр
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба *(збір та опрацювання даних про діяльність єпархії)* – infosluzhba@ukr.net
Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – info@pravoslaviavolyni.org.ua
Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар Андрій ГНАТЮК – pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіальні відомості» – hazeta.vyev@gmail.com
Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК. Telesobor@gmail.com
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.
Тел. (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. Kljuchi@ukr.net

Капеланська служба
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Україна»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Відділ організації благодійності та соціального служіння
Завідувач Валерія ЛЕСЮК. Моб. (095) 037-67-00

Склад-магазин ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Розпорядок роботи: понеділок–п'ятниця – з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва від 13 до 14-ї.

Духовна школа

У Луцьку відзначили собор волинських святих та актовий день ВПБА

3 нагоди празника шість архієреїв правили в кафедральному соборі Святої Трійці. Відбулися посвята першокурсників Волинської православної богословської академії у студенти, урочистість в актовому залі духовної школи.

22 жовтня ввечері у домовій церкві Всіх волинських святих ВПБА відслужено Всенічну, а зранку 23-го – Божественну Літургію і подячний молебень у Троїцькому соборі. Очолив Богослужіння митрополит Хмельницький і Кам'янець-Подільський Антоній. Із ним молилися: митрополит Луцький і Волинський Михаїл, архієпископи Чернівецький і Кіцманський Онуфрій, Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор, єпископи Одеський і Балтський Марк та Володимир-Волинський Матфей, канцлер нашої єпархії протоієрей Микола Цап, ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакін, ректор Львівської православної богословської академії протоієрей Ярослав Ощудляк, ректор Рівненської духовної семінарії протоієрей Віталій Лотоцький, проректор Дніпропетровської духовної семінарії Василь Бабій, декан богословського факультету Київської православної богословської академії Олександр Мирончук, викладач богословського відділення філософсько-теологічного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича протоієрей Микола Симчич та інше духовенство. Співали хори ВПБА під керівництвом Валентини Маласпіни й Василя Кравчука.

Після молебню владика Михаїл окропив першокурсників свяченою водою, освятив їхні підрясники, після чого вони прийняли присягу, одержали студентські квитки й залікові книжки.

Торжество продовжилося в актовому залі вишу. Отець ректор розповів про досягнення, співпрацю з іншими навчальними закладами, паломництва, видані книги викладачів та студентів. Наголосив, що майбутні душпастирі, зважаючи на нинішню ситуацію в державі, освоюють під час навчання медичні та капеланські навички.

Далі учасники свята переглянули мультимедійну презентацію про оновлену волинську духовну школу.

Із вітальною промовою від єпископату виступив митрополит Антоній. Він зазначив, що духовні заклади слід піднімати на високий науковий рівень. І пастирі, за його словами, мають виступати духовними науковцями, які повинні доводити найвищий ступінь своїх знань.

До привітань також долучилися представники інших навчальних закладів, які подарували ікони та праці дослідників. Продовжило урочистість представлення третього номера наукового журналу «Волинський благовісник».

Владика Михаїл вручив благословенні грамоти окремим викладачам та митрополичі гранти на оплату навчання найкращим студентам ВПБА. Від високопреосвященного та головного лікаря Центру хірургії ока ім. Професора Загурського Тетяни Єремеєвої педагоги отримали премії. Івану Корсакові, письменнику та журналістові, з благословіння Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета вручено медаль «За жертовність і любов до України».

Наостанок до учасників свята звернувся керуючий Волинською єпархією. Він зазначив, що сучасне суспільство потребує не тільки священиків на парафіях, а й у навчальних, медичних, військових закладах. За словами владики, панотець має бути живим прикладом для оточуючих та провідником нації. Митрополит Михаїл звернувся до присутніх батьків, за підтримки яких «усім разом вдасться "виліпити" достойних пастирів Церкви Христової».

Завершився актовий день ВПБА концертом хорових колективів цього духовного вишу.

Лариса КУЛІШ
Світлини інформаційної служби єпархії

Радимо придбати

Вийшов єпархіальний настінний календар на 2016 рік

Видавничий відділ єпархії «Ключі» випустив настінний двосторонній церковний календар на 2016 рік. Як і раніше, він, зокрема, відображає особливо шановані на Волині свята й пам'ятні церковні дні.

На одній стороні календаря розміщено світлину, де митрополит Луцький і Волинський Михаїл окроплює святою водою вірних парафії Мучеників Флора і Лавра в с. Яковичі Володимирського районного деканату. На другій – храм Різдва Пресвятої Богородиці в с. Новосілки Турійського деканату. У 2016-му відзначатимемо 340-річчя цього Божого дому.

У виданні календаря посприяв Центр хірургії ока ім. професора Загурського. Придбати його можна у книгарні-бібліотеці «Ключі» (Луцьк, просп. Волі, 2 – біля обласної юнацької бібліотеки), у храмах і монастирях єпархії.

Відповідь богослова

Істинний лікар

Запитання: Яке ставлення Православної Церкви до медицини і лікарів?

Відповідає священик Андрій Хромяк, викладач Волинської православної богословської академії, кандидат богословських наук.

Хвороба є результатом руйнівної дії гріха. Тому в Священному Писанні говориться, що істинним Лікарем є Бог: «Я Господь, [Бог твій] Цілитель твій» (Вих. 15:26). Будь-який хворий повинен передусім звернутися до Бога, щоб очиститися від гріхів і виправити життя. Без цього допомога медицини може виявитися недієвою. Через це помер цар Аса, який у хворобі своїй не звертався до Господа, а до лікарів (2 Пар. 16:12). Святі отці керувалися біблійним ученням: «Хто створив душу, Той створив і тіло, і Хто зцілює безсмертну душу, Той може вилікувати і тіло від тимчасових страждань і хвороб» (преподобний Макарій Великий).

Проте звернення до лікаря не тільки не заборонено, але і необхідно, бо Господь найчастіше подає зцілення приховано, через лікарів. «Шануй лікаря честю заради потреби у ньому, бо Господь створив його, і від Вишнього – зцілення» (Сир. 38:1). «Для того Він і дав людям знання, щоб прославляли Його у дивних ділах Його: ними Він зціляє *людину* і знищує хворобу її» (Сир. 38: 6–7).

Коли в IV столітті серед частини християн з'явилися думки, що звернення до земних

лікарів є ознакою недосконалості й неповноти віри, то святитель Василій Великий та інші святі отці виступили проти таких поглядів. «Як не повинно зовсім втікати від лікарського мистецтва, так не варто покладати на нього всю свою надію. Але як користуємося мистецтвом землеробства, а плодів просимо у Господа, або ввіряємо стерно керманичу, а молимо Бога, щоб спас нас від потоплення, так, запрошуючи до себе лікаря, коли дозволяє це розум, не відступаємося від покладання надії на Бога» (святитель Василій Великий). У числі аргументів за те, щоб звертатися до лікарів, робилося посилання на лікарські рослини: Творець наділив деякі з них цілющими властивостями.

Говорячи про користь медицини, святі отці не втрачали можливості вказати на головну мету – здоров'я душі. «Іноді для грішників краще хворіти, ніж бути здоровими, коли хвороба сприяє їм до спасіння. Бо хвороба притуплює і вроджені спонукання у людини до зла, і тим, що людина переносить страждання, пов'язані з хворобою, вона, ніби сплачуючи борг за вчинені гріхи, робить людину здатною до прийняття спочатку здоров'я душі, а потім і тілесного здоров'я. Особливо це буває тоді, коли хворий, розуміючи, що здоров'я залежить від Бога, доблесно переносить біду і з вірою припадає до Бога та справами, наскільки це дозволяють його сили, благає про милість» (святитель Григорій Палама).

За вченням святих отців, необхідно добродушно приймати і переносити болещі: «Буває, що Бог хворобою вкриває інших від біди, якої не минути б їм, якби вони були здорові» (святитель Феофан Затворник). Наша духовна досконалість визначається вмінням щиро дякувати Богові за все, в тому числі через недугу. «Ложе хвороби буває часто місцем Богопізнання і самопізнання. Страждання тіла бувають часто причиною духовних насолод, і ложе хвороби зрошується сльозами покаяння і сльозами радості про Бога. Під час хвороби спершу треба себе примусити до вдячності Богові, коли ж душа скуштує солодкість і спокій, що подаються подякою, – сама поспішає до нього, ніби в притулок. Поспішає вона туди від важких хвиль нарікань, малодушності, журби» (святитель Ігнатій Брянчанінов).

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Звертайтесь до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; hazeta.vyev@gmail.com